

ਧਾਰਾ 15, ਜਾਂ ਹੋਰ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਵ-ਨਿਯੁਕਤ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ।

(8) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਰਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(9) ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ।

(10) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ ਕੇ ਐਮ ਅਹਾਜ਼ਨ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਪੱਤਰ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਜਗਨ ਨਾਥ ਵਿਚਾਰਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੋਸਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 149 ਆਫ 1967।

27 ਅਪ੍ਰੈਲ 1970

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (1908 ਦਾ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 11 ਨਿਯਮ 21— ਆਰਡਰ 11 ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ— ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ— ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ— ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਜਗਨ ਨਾਥ ਵਿਚਾਰਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ.)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 96 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2 ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਆਰਡਰ 11 ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

1965 ਦੇ RSA ਨੰਬਰ 1454 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ ਦੁਆਰਾ 11 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਕੋਪੀ ਬੀ ਹਮਦਰਦੀ ਅਤੇ ਆਈਬੀ ਬੀ ਹੱਡਗੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ

ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਕੌਸ਼ਲ, ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਅਸ਼ੋਕ ਬੀ ਹਾਨ, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ ਵਹਰ ਸਿੰਘ, ਜਜ਼. -ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਗਨ ਨਾਥ ਛਿਚਰਾ, ਮੁਦਈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ (i) ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ, ਪੱਖਪਾਤੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, (ii) ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਸੌਲੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਨਾਰਨੋਲ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਭੈੜਾ, ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ (iii) ਕਿ ਉਸਦੀ 7 ਜੂਨ, 1958 ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਸੀ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 511 ਮਕਾਨ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 4,000/ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕੁਝ ਕਿਸਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਕਲੇਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।

(2) ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੋਗਾਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇੱਕ * ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਟੋਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 8 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ 'ਤੇ ਹਮਲਾ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਨੂੰ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 18 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦੂਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ; 27 ਫਰਵਰੀ 1963 ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ " ਕੌਮ ਦਾ ਹੁਕਮ" ਸੁਣਾਇਆ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਲਤ ਹੈ, ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 250—15—340/EB—20—440 1 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ 3,690 ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। 30 ਦਸੰਬਰ 1959 ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 3,599। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਗਏ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅੰਬਾਲਾ (ਕੈਂਪ ਪਟਿਆਲਾ) ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸੁਣੀ, ਜਿਸ ਨੇ 27 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਆਈ ਡੈਨੀਸਾ ਬੀਬੀ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। *u. ਸਈਅਦ ਅਬਦੁਲ ਵਦੂਦ*, (1) ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ "ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼, ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 11, ਰੂਲ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਡੈਟਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ

(1) ਏਆਈਆਰ 1959 ਕੈਲ. 462

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 11 ਨਵੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ (i) ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਵੈਚਲਿਤ ਡਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣ, ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, (ii) ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਉਸ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਾਲੋਂ ਮਾੜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਅਪੀਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 6(1), ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਆਰਡਰ 9 ਨਿਯਮ 12), ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ (ਆਰਡਰ 8, ਨਿਯਮ 10) ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।) ਜਾਂ ਆਰਡਰ 17, ਨਿਯਮ 3, ਅਤੇ (iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਸਦਾ ਬਚਾਅ ਆਰਡਰ 11, ਰਾਈਡ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਆਇਆ ਹੈ।

(5) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੀ ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ—■

"96. (1) ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਦੁਆਰਾ **ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੋਵੇਗੀ।**

128

ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ।

(2) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਮੂਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(3) ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਇਡੀਨੇਸਾ ਬੀਬੀ ਦਾ ਕੇਸ* (1) ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ (ਅਸਥਾਈ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1950 (1950 ਦਾ ਐਕਟ 17) ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਹਿਜ਼ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? *ਇਡੀਨੇਸਾ ਬੀਬੀ ਦਾ ਕੇਸ* (1) ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, *ਡੀ.ਆਰ. ਜੀਉਟਲੀ ਬਨਾਮ ਜੇਆਰਡਬਲਯੂ ਕੈਨਨ*, (2), *ਸੱਤਿਆ ਨਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਨਮਿਨਦਾਸ ਧਨੁਕਾ*, (3), ਅਤੇ *ਨਰੀਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਬਿਸਕਵਾਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖੇਮਾਨੀ* (4), ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਕੇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਹੈ

(2) ਏਆਈਆਰ 1953 ਕੈਲ. 409

(3) ਏਆਈਆਰ 1954 ਕੈਲ. 31

(4) 1964 ਬਿਹਾਰ ਐਲਜੇ 19

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(6) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ, ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ

ਦਲੀਲ ਵੀ ਇਸੇ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਰਥਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਕੇਸ. ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 11, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦਾ ਵਕੀਲ ਜ਼ਾਬਤਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦ ਲਿਆ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਮੋੜ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਨਾ ਮੰਨਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੀ ਆਰ ਤੁਲੀ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਬੀ. ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ.

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਆਦਿ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1967 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 208

28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1970

ਪੇਪਰ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ KXIH ਆਫ 1955—ਸੈਕਸ਼ਨ 7 -ਏ— ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ — ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ —ਦੀ ਪਾਲਣਾ —ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ— ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਜ਼ਮੀਨ"